

af mig nævnte, thi den bevirker, enten at hele Uddannelsen, hele Førelsen mangelfuld, eller ogsaa at der, hvad vi have set saa tidt, maa ske en Vandring af Officerer fra den ene Afdeling til den anden, saasnart en Afdeling skal uddanne sine Rekruter i Seir eller deslige, idet man saa maa laane Befalingsmænd, hvorved man overanstrenger og trætter de Kræfter, som havde haabet at faae nogen Gule i den Tid, Afdelingen havde en saadan. Jeg tror derfor, at man selv med den Udsigt — som jo ibrigt ikke er ganske sikker — der haves til i denne Samling at tilendebringe Hærens og Lønningslovens Revision, kan antage, at det Skridt, som den høitærede Minister her har foreslaaet, er velbetænkt, og Spørgsmaalet bliver da for mig egentlig kun det, om dette i Ministerens Forslag er iværksat paa den hensigtsmæssigste Maade. Det Forslag, som den ærede Minister har stillet, er jo det at dele den næstældste Klasse i to Dele, at lade den ene af disse Afdelinger begynde 1ste Mai næste Aar og med Udeladelse af den praktiske Tjeneste og af det særlige Kursus, der nu gaar jevnside med det almindelige, at gjøre Eleverne færdige til Sommeren 1875, dernæst at lade 2den Afdeling begynde i Efteraaret 1874 og ligeledes med Udeladelse af den mellemholdende praktiske Tjeneste, men derimod med Bibeholdelse af det særlige Kursus jevnside med det almindelige slutte den 1ste Mai 1876. Der er ved dette Forslag forskellige Fordele og forskellige Mangler. Der er den Fordel berved, at en Del Officerer, som ikke have opfyldt Betingelserne for at kunne uddannes til Premierlieutenanter før i Efteraaret 1874, kunne komme med i det næste Loaar, hvorfra de ellers ville være udelukkede; der er endvidere den Fordel, at de Officerer, som ikke bestaa Examen i Mai 1874 eller som bestaa den saa daarligt, at de ikke kunne komme i Betragtning til Optagelse i denne Klasse, som naturligvis kun maa tælle et vist Antal, atter i Efteraaret kunne forsøge deres Lykke. Paa den anden Side er der imidlertid nogle Ulemper berved, og de Fordele, jeg nævnte sidst, kunne meget let blive til Uheld for de Paagjældende; thi det er klart, at det vil være de mindre gode Kræfter, der paa denne Maade i Mai 1874 skydes til Side, og den nære Termin, til hvilken de igjen kunne gjøre et Forsøg, vil saa meget let lokke dem til at gjøre dette, altsaa udslyde deres Bestemmelse om, hvor vidt de ville forsøge deres Lykke i den militære Stilling eller ikke, i 4 a 5 Maanedes. Dette er jo overhovedet en af Ulemperne ved vor Maade at staae Officerer paa, at vi let lokke Folk med mindre gode Gaver til at forsøge sig i denne Retning, og jeg kan ikke negte, at jeg i dette Tilfælde anser Manglen for at være næsten større end Fordelen. Dernæst er der en anden Ulempe, der bestaar deri, at de Elever, der indtræde i det første Kursus, ikke faae den særlige Uddannelse, og som en Følge deraf er det naturligvis nødvendigt,

da man ikke kan berøve dem Udsigten til at faae den, at man maa staae dem den senere, og man er da ikke ganske ubegrændset med Hensyn til Eiden, thi man bør vistnok staae dem den saa tidligt, at der ikke bliver Noget i Veien for, at de samtibig med de andre Elever, der senere optages i den anden Afdeling, kunne komme ind i Skolens ældste Klasse og faae denne Klasses Examen sammen med dem. Jeg tror ogsaa, at man, naar man tager dette i Betragtning, maa komme til lidt større Udgifter end beregnet; thi det vil da være nødvendigt, at der for dem oprettes en særlig Forberedelsesafdeling til ældste Klasse. Om det nu end ikke vilde være noget betydeligt Antal, der kommer til at deltage deri, ere dog Fagernes Antal de samme ligesom ogsaa Hærens Instrængelser de samme, saa at det ganske sikkert vil medføre noget større Udgifter. Det har stillet sig for mig, som om man maaske vilde komme heldigere til det samme Maal, dersom man strax den 1ste Mai 1874 oprettede to parallelle Klasser, og dersom man for disse to Klasser fulgte den samme Regel, som Ministeren har givet for den første, altsaa skød den praktiske Uddannelse ud, indtil Eleverne havde absoloveret Examen, og saa bagefter samlede de Elever af begge disse 2 Afdelinger, som maatte passere det — thi det er jo en frivillig Sag, om de ville uddanne sig til at indtræde i ældste Klasse — til eet Hold, hvilket man ellers ikke vil kunne, saaledes at de i Vinteren 1875—76 kunde forberede sig til at indtræde i ældste Klasse, som begynder, tror jeg, i Oktober 1876. Men det vil naturligvis medføre, at de Officerer, som først bleve færdige til 1ste August eller 1ste Oktober, ville blive udelukkede deraf. En Betingelse for, at dette Forslag kunde realiseres, er imidlertid den, at der virkelig den 1ste Mai 1874 er saa mange Aspiranter, der have bestaaet Udgangsexamen, at de kunde fylde begge Afdelinger. Den ærede Minister har med Hensyn hertil anført, at det mindste Antal af dem, der den 1ste Mai 1874 ville være til Stede, og som have opfyldt alle Betingelser for at uddannes til Premierlieutenanter, vil være 50; jeg tror nu, at den ærede Minister har regnet med altfor smaa Tal, og at den Udsigt, som ved dette Lovforslag er aabnet, vil føre til, at dette Tal vil blive betydeligt forøget, og det behøver, som det vil ses, ikke at forøges saa overordentlig meget for at blive stort nok. Thi om end Officerskolens næstældste Klasse maaske for Diebliffet tæller mere end 30 Elever, tror jeg dog, at det i Skolens og Elevernes Interesse vil være heldigt, dersom Tallet 30 ikke blev overskredet i nogen Klasse. Jeg nævner ikke Løvl om, at vi rigelig ville faae 60 bestaaende Elever, og jeg tror da, at mit Forslag vil være heldigt saavel for Hæren som for de Paagjældende, der skulle forberede sig dertil. De staa jo nemlig nu saaledes, at om de end fyldestgjøre Examen's Forbringer, kunde det dog være, at de ikke kunne mellem de 30 Øverste, og de maa da skubbe Af-